

ALL in 1

+ VODÁCKÝ SPECIÁL!

WEB ČASOPISU

WWW.ALLINONE.TODE.CZ

INFO PRO ČTENÁŘE

Milí čtenáři, červnové číslo ALL IN ONE je posledním číslem v tomto školním roce. Redakční tým si nyní bude užívat zasloužených prázdnin, ale dobrá zpráva je, že ALL IN ONE bude vycházet i v roce nadcházejícím.

REDAKČNÍ TÝM

Šéfredaktor:

Jakub Klofát

Pedagogický dozor:

Viktor Kořístka

Redaktoři:

Jakub Pavliš, Jana Pavlišová, Kristýna Birinyi, Tereza Čermáková, Adéla Zvárová, Petr Chvojka, Petra Vrbová, Jáchym Kovář, Jakub Hledík, Klára Mauerová, Karolína Vodvářková, Tereza Spilková, Lukáš Klouček

Korektor:

Jana Pavlišová

BOJ PROTI LEUKEMII

Společně proti leukémii je humanitární akce pořádaná každý rok Nadací pro transplantace kostní dřeně a Junákem-svazem skautů a skautek ČR. Tato akce probíhá pravidelně od roku 1998. Sbíрку uskutečňují mladí skauti jako dobrovolníci.

Letos sbírka proběhla o víkendu 13.-15.6. a zapojil se do ní i roverský kmen skautského střediska TANGRAM Luže a to hned do obou částí projektu.

- sbírka + mytí předních skel aut na benzínce
- sbírka + promítání filmů

Jejich úkolem nicméně nebylo jen vybrat peníze na rozvoj léčby nemocí krve, ale také informovat své okolí o těchto nemocech a nutné potřebě a nedostatku dárců kostní dřeně.

Leukémie

Je také známa pod označením "rakovina krve". Jedná se o patologické množení leukocyt

(bílých krvinek). Přestože jejich počet roste, imunita jedince (nemocného) je oslabena, protože tyto leukocyty nejsou dostatečně vyzrálé a nefungují tak, jak by měly. Jednoznačná příčina nemoci zatím není známa.

Registr dárců kostní dřeně

Přihlásit se k darování kostní dřeně může každý člověk ve věku 18-35 let. Registr znamená, že vaše krev bude vyšetřena a informace o ní, s vašimi kontaktními údaji budou uloženy. V případě unikátní shody nemocného s vaším vzorkem budete požádán o dárcovství

K. M. P. Vodvářková

Pouze každý čtvrtý nemocný najde vhodného dárce. Je možné, že budete jediným člověkem, který mu může zachránit život.

Více informací

www.kostnidren.cz
www.transplantace.cz

Jak pomoci?

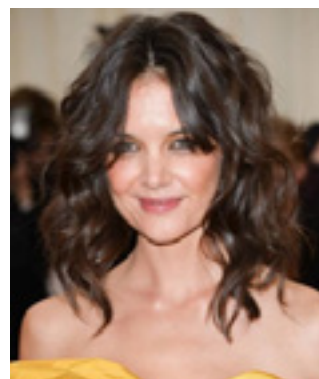
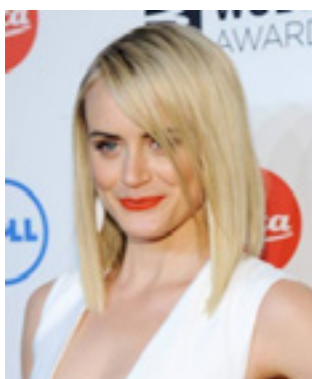
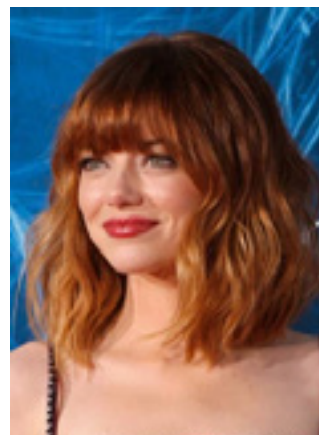
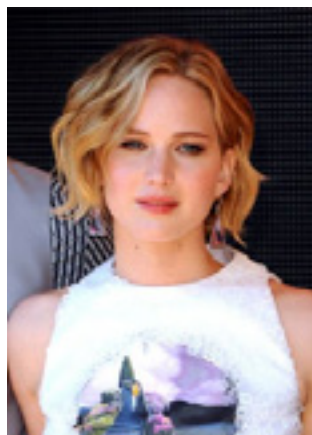
Transakce na účet: 4343043/0300.

DMS: "DMS KOSTNIDREN" na číslo 87777 (30Kč)

DMS "DMS ROK KOSTNIDREN" na číslo 87777 (30Kč/měsíc)

STŘIHY NA LÉTO

Teplé počasí je konečně tady a jak už to bývá, zejména ženy touží po změně účesu, ať už je to barva nebo střih. Léto láká k různým změnám a tak jsem pro Vás vybrala pár zaručených střihů od stylisty Ricardo Rojase, který je stylistou nejedné celebrity v New Yorku. Podle něj jsou letošním hitem krátce střižené vlasy lemující kontury obličeje, ať už s ofinou nebo bez, asymetricky střižené vlasy po délku ramen a vlasy mírně sestříhané a vlnité.

Už od letošního jara se na molech objevují všemožné odstíny oranžové barvy od rtěnek, oblečení, módních doplňků až po boty. Proto se oranžová stala novou černou.

Černobílá kombinace je stálíci pro všechny zimní období. S ní zkrátka nic nepokazíte, avšak v létě se do popředí dostávají pastelové odstíny a narůžovělé tóny, dále pak vedou africké vzory a ohnivě barvy.

Kristýna Birinyiová

ČÍNOU

s Petrem Chvojkou

Středa: 9.4.2014

Ráno jsme před osmou vystoupili ve městě Weinan. Začali jsme hledat autobusy. Když jsme se zeptali jednoho člověka, hned minimálně tři odpovídali. Ovšem z čínštiny jsme stejně nerozuměli nic, a tak nás nakonec na ono místo musel někdo dovést. Malé autobusové nádražičko bylo schované uprostřed bloku budov. Vyrázili jsme. Řidič jel jako drak, pravidly se zde moc neřídí, většinou platí, že kdo zatroubí, tak má přednost. Výsledkem je, že všichni stále troubí. Autobus nabíral lidi po cestě, občas ani úplně nezastavil, jen otevřel dveře, a ten dotyčný prostě naskočil. Pak nás zastavili policisté. Všichni, kdo v autobuse stáli, museli vystoupit. Prý se v autobuse nesmí stát. Řidič počkal, až policisté odjedou a ty lidi nabral znova o sto metrů dál. Ve městě Lintong jsme přesedli na další autobus a ten nás dovezl k Terakotové armádě. Jsou to stovky hliněných vojáků v životní

velikosti, každý je trochu jiný. Našel je místní zemědělec, když kopal studnu. Nyní je z toho zemědělce chudák, který se strojově usmívá, když si ho turisti fotí a rozdává podpisy do knihy. Následně jsme navštívili údajné místo hrobky císaře Huanga. Tento muž nás lím sjednotil Čínu a měl výše zmiňované hliněné vojáky. Tam ale nic nebylo, jen malý pahorek, pod kterým je podle legendy ukryt podzemní palác plný drahokamů. V okolí je prý pohřbeno i 700 000 dělníků, kteří mauzoleum stavěli a byli zabiti, aby neprozradili jeho tajemství. Odtamtud jsme jeli dalším autobusem do města Xian, kde jsme měli zamluvené ubytování. Zkusili jsme motoriku, takovou motorovou tříkolku. Když jsem nastoupil, tak se řidič evidentně

lekl, že se to s námi převrátí. Nakonec jsme nastoupili všichni čtyři. Veškeré odpružení zadní nápravy bylo rázem pryč. Jel s námi na místní poměry dost pomalu, aby si nezlikvidoval stroj. Motali jsme se mezi auty a autobusy. Nakonec nás vysadil, později se ukázalo, že díky chybě v komunikaci nás vysadil o dost jinde, než jsme chtěli. S velkou pomocí místních lidí a asi po dvou kilometrech chůze jsme došli k hotýlku a ubytovali jsme se tam. Přecejen je to město se 4,5 mil. obyvatel. Byl to takový stylový hotýlek s okny do dvorku. Již byl večer a šli jsme se projít do ulice místní muslimské čtvrti, kde jsme i povečeřeli. Číňan a zároveň muslim, to je zajímavá kombinace. Večer jsme ještě fotografovali perfektně nasvícenou bubnovou a zvonovou věž.

Čtvrtek: 10.4.2014

Ráno jsme v Xianu navštívili hudební zvonové představení ve zvonové věži. Pak jsme navštívili chrámový komplex s pagodou Velké husy, ze kterého byl výhled na město. Byla tam i květinový zahrada, kde jsme se zdrželi. Pak jsme vyrazili na nádraží, avšak zastávka autobusu MHD nebyla tam, kde jsme čekali, což znamenalo další zdržení. Rozhodli jsme se využít metro. Situace ovšem byla zlá, čas ubíhal rychle za to zastávky metra jen pomalu. Z metra jsme vystoupili jen 10 minut před odjezdem vlaku. Aby toho nebylo málo tak na obrovském čínském nádraží se musí nejprve vyjít na ulici a znova do nádraží vstoupit. Hledali jsme, běželi jsme. Nakonec jsme vlak stihli, za

dvě minuty potom i s námi odjel. Pokud bychom jeli jen o jedno metro později, zůstali bychom tam, ale naštěstí měli jsme štěstí. Vlak nabral opět rychlost 300 km/h a tu držel téměř celou cestu, přes 1200 km zpět do Pekingu. Z okna vlaku jsou vidět zvláštní vesnice, spousty lidí na

polích, dále hroby - kupy hlíny s pomníkem, které jsou rozmístěny také v polích. Viděli jsme i pohřeb s rachejtlemi. A ve městech pak rozestavěné celé čtvrti bytových domů nebo monstrózní křížení železnic. Večeřeli jsme už zase u nás v hotelu.

Petr Chvojka

CINA, TAM A ZASE ZPĚT

Prázdniny se kvapem blíží a možná se právě teď rozhodujete, kam pojedete na dovolenou. V tomto interview si budeme povídat s Petrem Chvojkou, který byl v dubnu na tři týdny v nejzaldněnější zemi, v Číně. Doufám, že to bude pro vás inspirace.

Začneme od základu, jak ses vůbec dostal do Číny?

Letěl jsem s bráchou, tetou a bratránkem letadlem z Prahy přes Dubaj do Pekingu a zpět stejně. Jedna cesta trvala osm hodin.

Tři týdny je dlouhá doba, můžeš nám popsat, co všechno jsi zde navštívil?

Vybírali jsme památky, které jsou méně

známé. Například Velkou čínskou zeď jsme viděli v místech, kde už je rozbořená. V Pekingu to byl například Chrám nebes. Dále Letní palác, tedy sídlo císařů. Viděli jsme Terakotovu armádu, vystoupali na Posvátnou horu (šest tisíc schodů), zajeli se podívat do Shangaye. Je toho opravdu hodně, nesmím ale ani

zapomenout na města Taiuan a Pingyao.
A jak jste se domlouvali, protože při takovém cestování je toho potřeba hodně říct?

Zkoušeli jsme na ně mluvit anglicky, ale moc nám nerozuměli, zkoušeli jsme se naučit mluvit čínsky, hlavně třeba číslice, abychom mohli smlouvat. A pak samozřejmě rukama, nohama. Číňani jsou hodně komunikativní, zvlášť pak v místech, kde nejezdí moc turistů jako třeba Taiuan. Pořád brebentí, když jsme si jednou s nimi povídali ve vlaku, tak nám říkali, že znají z Česka fotbalistu Nedvěda a naši Škodovku. Na to jak obrovská je Čína na rozdíl od Česka, jsem si nemohl na žádného jejich místního sportovce vzpomenout.
Takže nejsou tak studení, jak bychom si mohli myslet, když sledujeme projevy jejich státníků?

Určitě ne, snažili se nám pomoci, i když nám vůbec nerozuměli, a holky se s námi chtěly vyfotit, asi v životě neviděli blondáka.

Na'ukl jsi dopravu, jak jste se vlastně přemísťovali?

Jezdili jsme taxíkem, pro cizince je ale nemožné řídit auto. V Pekingu metrem. Když jsme v něm jeli v pondělí ráno, tak

Určitě ne, snažili se nám pomoci, i když nám vůbec nerozuměli, a holky se s námi chtěly vyfotit, asi v životě neviděli blondáka.

Na'ukl jsi dopravu, jak jste se vlastně přemísťovali?

Jezdili jsme taxíkem, pro cizince je ale nemožné řídit auto. V Pekingu metrem. Když jsme v něm jeli v pondělí ráno, tak to jsme byli jak sardinky. Na delší vzdálenosti jsme jeli vlakem CRH, který jel po městě 130 km/h a mimo i 312 km/h.

A co jídlo, nebáli jste se, že dostanete něco, co předtím štěkalo?

Čína je kuchařská velmoc, v tržnicích se dá koupit všechno. My jsme ale například ochutnali taky hady, brouky (stonožky, červy, pavouky), zkoušeli jsme toho hodně. Nejvíc mi ale chutnal škorpión.

Děkuji za příjemný a přínosný rozhovor.

Marie Požárová a Petr Chvojka

RELAX

s Petrou Urbovou

Stromy

Mučili dryádu

kolena podťali

křičí

když jí ruce lámou

těžce jen dýše

víla

s vlasy na uhel

(kůže sedřená
tak strašně pálí)

odchází

zubatá gilotina

rve tělo na kusy

tak padla půlka lesa
na knihu o stromech.

Plast

Stál téměř bez hnutí, pod rukama kov a plast. S půl tupým, půl překvapeným výrazem sledoval okolní maškarádu.

Co tady vlastně zase dělám? Takhle jsem to přece nechtěl...je tu tak dusno! Jakoby žádný vzduch...a přece... dá se tu dýchat, ne skákat, ale přežít ano, přežít ano...

Znovu přehlédl očima ty řady postav. Ucítíl v zádech náraz: „Tak se hni, ty pitomče!“ Postoupil o pár kroků.

A vy, pane? Vy jste tu dobrovolně? Ano? Vidíte, já vlastně asi taky...zvláštní, že...je to tu...jako výrobní linka...nebo snad hřad...ty pásy, matné světlo...tak neskutečné, neživé...

Pohládil dlaní plast a pomalu sjel dolů, na lesklý kov. Ucukl.

Studí. Je živý, těžký a ostrý...vzpomínám, taky jsem byl takový...víte, oni...měnili u nás vchodové dveře, plastové místo kovových, je to prý moderní...myslíte, že vyměnili i mě? Jsem najednou tak...lehký, bez hran, plastový...

Je to tak moderní?

„Soutěž! Sleva! Akce! Pravidla na zadní straně!“ Hlas z reproduktoru vykřikoval ve zběsilém tempu, snad aby přiměl ovečky k rychlejšímu pochodu.

Byl znovu postrčen kupředu.

Pravidla. Všude...nesnáším! Všechno dané...právo, povinnost, morálka, etika...chtěl bych...vzít si, co chci, nebo umřít v boji o to, co chci...a ne se...spokojit, dělat kompromisy, brát druhé ceny, poslouchat, co by se mělo a proč nesmím mít, proč nesmím dát...

Pás se nevyhnutelně sunul dál a on jej následoval.

Už vím. Ne výrobná...jsou to jatka...ještě chvíli a půjdu pod sekeru...odsekne vyčnívající kusy, oškrábe zbytky barvy, až na šedivou dřeň...a zítra zase...oddělí tu těžkou, živou touhu po štěstí, nechá nálepku: Upraven-spokojený...a zítra zase...a pak...jednou...už nebude co sekat.

Upraven-spokojený...plastový.

Ale já nechci! Nechci...ještě mám přeci sílu...přeskočím hrazení, uteču strážím...někam pryč, daleko...pravý vzduch, slunce, znovu najít...at' platí někdo jiný...já už...pryč...

„Čtyři sta šedesát tři, padesát. Obchodní řetězec TESCO vám děkuje za váš nákup. Máte zájem o slevový kupón?“

Tak zítra...

Zítra se to už povede.

Určitě.

Petra Vrbová

MS V INLINE HOKEJI 2014

Po třech letech se nejlepší inline hokejisté světa sešli opět na východě Čech. V roce 2011 se pardubická ČEZ aréna postarala o přepsání návštěvnických rekordů – v průměru zde přišlo 1401 diváků na zápas. A jako třešnička na dortu z toho byla zlatá medaile pro Českou republiku. Národní dres tehdy mimo jiné oblékli i hokejoví mistři světa z Německa 2010 Karel Rachůnek a Tomáš Mojžíš.

Letos přišlo v průměru pouhých 570 diváků na zápas. To bylo z velké části zaviněno vypadnutím Česka již ve čtvrtfinále. Nicméně kdo přišel, rozhodně nelitoval. Za 100 Kč (během play-off 150 Kč) jste mohli navštívit až 8 zápasů v jediný den! V malé hale (spojené s hlavní arénou chodbou) probíhalo Mistrovství světa Divize 1. V akci se předvedly i celky z exotických zemí – z Brazílie, Japonska či Austrálie.

Zatímco v ČEZ aréně byly k vidění taktické bitvy s napínavým rozuzlením, v malé hale se hrálo jinak. Přednost před taktikou dostala tvrdost, nasazení, bojovnost a obětavost, také zde bylo k vidění mnohem více branek. Samotní hráči si atmosféru mistrovství náramně užívali. Klidně se vám mohlo stát stejně jako mně, že vedle vás sedí v hledišti australský národní tým, že v kotli

vidíte na popěvek „Kdo neskáče, není Čech!“ skákat Brazilce a po zápase prohodíte pár slov s kanadským kapitánem.

Na české zápasy se v hledišti šlo vždy alespoň 2000 diváků. Kotel sice nebyl zaplněný tak, jak je k vidění

v Tipsport Extralize, ale i dva bubny a dvě desítky nejoddanějších fanoušků na pověstné Jižní tribuně byly po celý zápas slyšet. Trenér Petr Hemský povolal do boje tři hokejová esa. Tři pardubická hokejová esa. A při představování hráčů před zápasem bylo z hlediště jasně

slyšet, kdo je tu doma – Jan Buchtele, Aleš Hemský a gólman Dušan Salfický. Poslední jmenovaný dostával svými neuvěřitelnými zákroky obecnost do varu, za což byl vždy po zásluze odměněn skandováním „Dušan, Dušan!“, načež vždy poděkoval směrem ke kotli zdviženou lapačkou. V rozhodujícím zápase, ve čtvrtfinále proti Kanadě, tomu nebylo jinak. Hned v první čtvrtině likvidoval nebezpečnou kličku jednoho z Kanadčanů pohaškovsku – na zádech s vyrážěčkou přilepenou na brankové čáře. Situace se opakovala jako přes kopírák i u druhé branky, ovšem Vladimír Kameš překonal Leggata a hala poprvé explodovala nadšením. Na začátku druhé části sice Kanadčané odpověděli, ale domácí odskočili díky trefám Michala Šima a Petra Šenkeříka na dvě branky. Pak ale přišel rozhodující moment zápasu. Český tým přidal čtvrtou branku, jenže americko-britský pár rozhodčích ji chybně neuznal. Z mého místa na tribuně byl puk jasně vidět v síti. Stejně tak to viděli čeští hráči, ale Kanadčané hráli dál, jako by se nic nestalo. Tím nejspíše zviklali rozhodčího, který původně ukázal na branku, ale po

dohodě se svým kolegou (který přes půl hřiště nemohl nic vidět) branku k nevoli všech v pardubické ČEZ aréně neuznal! „Nechápu, proč na turnaji nejsou video-rozhodčí. V takhle důležitých utkáních to může být rozhodující,“ řekl po utkání asistent českého trenéra Jan Procházka. Po této sporné situaci Kanadčané otočili třemi brankami skóre. To na kostce svítilo do konce zápasu pět minut. Jenže hráči se s takovýmto výsledkem nehodlali smířit a s mohutnou podporou všech diváků v hledišti Patrik Šebek tři minuty před koncem vystřelil – a puk skončil v síti. V tu chvíli byla celá hala na nohou, zápas strhl úplně všechny. Zápas, který musely rozhodnout až samostatné nájezdy. Větší drama to snad ani nemohlo být. Zatímco naši hráči se rozjížděli za povzbuzování celé haly, při nájezdech javorových listů se ozýval ohlušující pískot. Nicméně Kanadčané byli stoprocentní a poslední nájezdník domácích musel proměnit. Rozjezd, naznačení, střela na lapačku a – Leggat má puk v lapačce. A ticho.

Jakub Hledík

VÝBĚR DÁMSKÝCH PLAVEK

Léto je v plném proudu a Vy ještě nemáte plavky? V tom případě nepřeskakujte tento článek, protože se dozvíte, jak vybrat plavky, které lichotí vaší postavě.

Možná si říkáte, jestli jsem se nezbláznila a jestli moc nekomplikuji výběr něčeho tak banálního, jako jsou plavky, ale opak je pravdou. Plavky toho sice moc nezakryjí, ale i tak můžete vybrat plavky, které podtrhnou to hezké a dokonalé a schovají to nedokonalé. Přece jen v plavkách se musíte cítit dobře, stejně jako třeba v botách. Když si kupujete boty, také se řídíte různými kritérii od pohodlnos-

Pro jednodušší výběr je dobré znát to nejzákladnější:

1. Dekorativní a ozdobné prvky nebo výraznější střihové členění odvedou pozornost od nedostatků vaší postavy a zdůrazní místa, na která chcete více upozornit.
2. Tmavší odstíny, jak je známo, opticky uberou pár desítek gramů, ale nesmíte čekat zázraky. Barva není všemocná.
3. Nejvíce zeštíhlí, případně protáhnou postavu svislé vzory (pruhy nebo čáry apod.)

Základ výběru už máme, teď si představíme typy plavek a širší kritéria. Kde jsou ty časy, kdy jsme měli na výběr pouze mezi jednodílnými a dvoudílnými plavkami. Přibyly nám bikiny nebo tankiny, také máme různé druhy podprsenek i kalhotek. Při výběru dobře padnoucích plavek je samozřejmostí znát typ své postavy. Plavky by měly zvýraznit tu část těla, na kterou jsme, my dámy, hrdé a na druhé straně potlačit význam partie, se kterou nejsme spokojeny.

Velká x Malá prsa

Problém, který řeší snad každá žena. Pokud máte větší prsa, zvolte klasickou podprsenku, protože nasazovací ani trojúhelníkové podprsenky toho moc neudrží. Ideální je podprsenka s kosticemi.

Menší prsa naopak vyžadují co nejvíce látky, tzn. čím více látky, tím lépe. Ideální jsou plavky zdobené řasením, volánky nebo výraznými potisky a

vzory. Hlavně zapomeňte na vycpávky. Když jsou plavky suché, slouží dobře, ale jakmile je namočíte, začnou se kroutit a výsledný efekt je naprosto nevhodný.

Máte tělo jako „přesýpací hodiny“?

To znamená úzký pas a ramena poměrně stejné šířky jako boky. Pro tento typ postavy jsou ideální klasické „trojúhelníky“ se šňůrkami za krk, ale také podprsenky bez ramínek. Kalhotky můžete vzít jakékoli.

Tělo ve tvaru „Jablka“

Přeloženo do češtiny: široký trup, minimální pas a větší břicho. Jak z předchozího výčtu vyplývá, nejdůležitější je schovat břicho. Na tento typ postavy jsou ideální jednodílné plavky. Vhodné jsou i plavky dvoudílné s vysokými kalhotkami nebo tankiny. Dobrou práci

odvedou hlavně podprsenky „věčkovým“ výstřihem. Pozor na šňůrky, pohled na zabořené šňůrky do kůže není pěkný! A už vůbec to není nic příjemného.

Plná postava

Přednost byste měli dát vyšším kalhotkám, tankinám nebo jednodílným plavkám. Rozhodně nic nezkazíte tmavšími barvami a jednoduchým řásením, které schová přebytečná kila.

Širší boky a stehna

Rozhodně vynechte bikinové miniaturní kalhotky, nadělají totiž více škody než užitku. Pro tento typ postavy se hodí normální vykrojené kalhotky (ne delší nohavičky). Nejlépe svá stehna zamaskujete krátkou sukénkou, kterou koupíte v některých obchodech společně s plavkami, popř. existují plavkové šaty.

Doufám, že jsem upozornila alespoň na to nejdůležitější a usnadnila Vám výběr plavek. Přeji hezké léto.

Adéla Zvárová

ZAČALO MS VE FOTBALE 2014

Od 12. června do 13. července 2014 můžeme sledovat MS ve fotbale, které se odehrává na jižní části amerického kontinentu v Brazílii. Je to historicky 20. mistrovství pořádané asociací FIFA. Turnaje se zúčastní 32 národních týmů. 31 z nich prošlo kvalifikací a pořadající Brazílie měla účast zajištěnou předem. Hraje se ve 12 různých městech. Výstavbu stadionů provázely různé potíže, ale podle pořadatelů se vše stihlo. Na mistrovství bude poprvé v historii o sporných brankách rozhodovat video-technologie. Oproti ostatním mistrovstvím v Brazílii vidíme spoustu branek, skvělé souboje a v neposlední řadě velká překvapení. Dosud úřadující mistr světa Španělsko, vypadlo už ve skupině

Dalším překvapením bylo vypadnutí Anglie a Itálie, kteří také vypadli už ve skupině. Naopak nečekaným postupujícím se stala Kostarika, Chile a Kolumbie. Spolu s nimi určitě postupuje Brazílie, Mexiko, Nizozemí, Uruguay a Argentina. Další zápasy v boji o osmifinále se ještě uskuteční.

Jáchym Kovář

PROSEC OTEVÍRÁ NOVÝ SPECIÁLNÍ PUMTRACK

Již 29. června Proseč opět ožije výjimečnou cyklistickou událostí. Na počátku prázdnin město Proseč ve spolupráci s Ultimate Ramp Show oficiálně otevře novou speciální dráhu pro malé i velké cyklisty zvanou Pumptrack. Pumptrack byl v Proseči postaven na místě starého a nevyhovujícího hřiště a díky němu si nyní návštěvníci budou moci užít tak trochu jinou a zábavnější jízdu na kole, přičemž si mohou vybrat ze dvou různých drah podle obtížnosti. Při slavnostním otevření, které začne kolem 15. hodiny, se uskuteční i malý závod pro děti, z nichž ty nejlepší budou moci vyhrát hodnotné ceny od Dezerter store Litomyšl.

Jakub Klofát

Pumptrack je speciální typ dráhy, určené pro cyklisty, kdy jezdec využívá zvlněný povrch pro pohyb vpřed, namísto šlapání. Pumptrack Proseč se skládá ze dvou hlavních okruhů, které začínají společným rozjezdovým blokem. Tvoří je několik úseků terénních vln (samostatné, dvojité, trojitě,...), které jsou proloženy klopenými zatáčkami. Oba okruhy jsou rozdílné svou velikostí, tedy i náročností, rychlostí průjezdu atd. Pumptrack vznikl ve spolupráci Města Proseč a Ultimate Ramp Show.

VODÁCKÝ SPECIÁL

VODÁCKÁ PŘÍRUČKA ANEB CO SE HODÍ VĚDĚT

- Vodáci se mezi sebou zdraví a to jednoduchým: "ahoj".
- Kanoé i rafty uvádíme do pohybu pomocí pádla, které není připěvněno k lodi.
- Kormidelník sedí vzadu, velí a určuje směr.
- Háček sedí vepředu, poslouchá, hlásí kameny a hlavně pádluje.
- Upravená část jezu, původně využívaná vory přepravujícími dřevo, se nazývá: "šlajsna".
- "zpěťák" = zpětný proud
- Pod šlajsnou na vás může čekat voda v podobě "válce" a "jazyka".
- Na co si dát pozor?-Abyste nebyli, jako "nudle v bandě".

ÚTRŽKY Z VODÁCKÉHO DENÍKU

Pondělí, jdeme na to!

Po budíčku v půl čtvrté a po šesti hodinách strávených v pěti různých vlacích jsme konečně dorazili na naši startovní čáru, tedy do Vyššího Brodu. Po představení hlavního vodáckého velitele, Vikiho, jsme dostali první rozkaz: „Šup do plavek“. Po všeobecném hrabání plavek z nejzazších koutů batohů se někdo zeptal, kde jsou kabinky. Ze smíchu kuchařů a instruktorů jsme jasně vyrozuměli, že nikde. Nevím jak pro chlapce, a pro dívky bylo oblékání plavek na veřejnosti docela bojový úkol. Z jedné strany silnice a z druhé most. Po zápasení s ručníky a jinými formami

zástěn došlo nejprve na studený oběd, a pak na úvodní instruktáž ohledně lodí a pádlování, ale o tom více až v příslušném článku. Po půlhodině suchozemského výkladu jsme se nalodili do kánoí a dělali jsme své první nejisté vodní krůčky. Prvním ne zrovna překvapivým zjištěním bylo, že loď se houpe. Bohužel pokud šlo o naši kocábku, to druhé bylo, že do ní teče. Lodička byla totiž ve dně prasklá. Pravda, někdo měl tu dobrou vůli a prvních třicet centimetrů zalepil power-tapeou, ovšem zůstalo tam pět dalších nezalepených, takže jsme dostali houbu a začali jsme trénovat. S velkým překvapením jsme zjistili, že zatímco otáčku o tři sta šedesát stupňů uděláte, vlastně ani nevíte jak, jet rovně je dost náročné. Nějak se to ale zvládlo a po půl hodince jsme vyrazili k prvnímu jezu. Abych ho stručně popsala, byl to průjezd asi tak dva metry široký, na jehož začátku bylo místo, kde se voda na vaší úrovni

ztrácela a nacházela se dále až asi metr pod vámi. Po návodu „jak na to“ vyrazili první lodě. Upřímně jsem se cítila dost nejistě, ale věřila jsem, že to půjde. Sešup dolů nebyl dohromady ani zdaleka tak dramatický, jak se zdálo, ovšem dole loď z nějakého důvodu zatočila a v následující chvíli byla tou špatnou stranou nahoru, zatímco já jsem zaskočeně zjistila, že místo sezení plavu. Naštěstí se nám s pomocí pár kluků, kteří už jez měli za sebou, podařilo vytáhnout loď nahoru a vylít z ní vodu. Druhý pokus o sjetí jezu dopadl výrazně lépe. I když jsme úplně nedodrželi pokyny (prostě jsme jeli rovně), kánoe zůstala dnem dole a my v kánoi. Před námi nyní bylo jedenáct kilometrů do Rožmberka. Naše lodička nabírala samovolně stále více vody a my jsme dostali úžasnou možnost všechny ostatní

sledovat s krásným odstupem asi tak půl kilometru. První polovinu cesty jsme se snažili urputně přijít na to, proč nám vůbec nechce jet, ačkoliv jsme pádlovaly téměř freneticky. Tu druhou polovinu jsme střídavě likvidovaly naše malé soukromé jezírko v kánoi. Cestou jsme jeli ještě druhý jez, který naštěstí spíš než okraj skály připomínal skluzavku. Když jsme konečně dorazili všichni do Rožmberka, já a moje kormidelnice (Kája) jsme byly naprosto vycucnuté. Před námi byl třetí jez toho dne. Nakonec jsme se doplavili až do našeho kempu, kde už na nás čekalo suché oblečení a guláš k večeři. Druhý den jsme naštěstí dostaly jinou loď a jelo se nám perfektně.

Tereza Čermáková

ÚTRŽKY Z VODÁCKÉHO DENÍKU

Středa, den odpočinku

Noc jsme strávili v kempu u Tří borovic v Českém Krumlově. Pro svou malou rozlohu, jsme zde byli pouze my, což byla pro mnohé příjemná změna a mohli jsme tak strávit hezký společný večer.

Ve středu jsme se kolem osmé probudili do krásného slunečného dne. Po úterní dlouhé a náročné cestě nás čekal odpočinkový den. Po poklidné snídani jsme vyrazili procházkovou chůzí do centra Českého Krumlova. Ve stínu zámku jsme dostali poučení, hlavně o tom v kolik se máme dostavit a měli jsme rozchod. Každý využil svůj volný čas po svém. Nejčastěji jsme však

nakupovali suvenýry, dárky domů a klobouky od snaživých obchodníků.

Na oběd jsme se vrátili zpět do kempu. Po něm jsme si zabalili své věci a vyrazili opět na cestu. Protože tento den byl již třetí a tedy kritický, naše plavba byla nenáročná a dlouhá jen asi osm kilometrů. Náš cíl byl kemp u vesničky Zlatá Koruna. Zde jsme si opět postavili stany, povečeřeli a rozešli se po svých zábovách, jedni se šli podívat na místní kláš-

ter, druzí se šli dívat na fotbal. Nakonec jsme se však všichni odebrali do svých spacáků.

Marie Požárová

JAKÝ JEZ SE TI LÍBIL NEJVÍCE A KTERÝ NEJMÉNE?

Adéla Zvárová:

Nejvíce se mi líbil poslední jez Zátkův Mlýn a nejméně hned první jez Bílý Mlýn Vyšší Brod.

Petra Vrbová:

Nejlepší byly jezy, které měly dřevěné skluzy, takové malé tobogánky. Nejhorší pro mě byl jez Skleník.

Jakub Pavliš:

Nejlepší byl tzv. Skleník (jez u Liry) a nejhorší jez Herbertov, do kterého jsme se s Kubou Pelikánem nemohli trefit.

Martin Filipi:

Líbily se mi všechny jezy, ale nejvíce asi Skleník, který byl pro mě nejzajímavější.

Jana Pavlišová:

Nejhorší pro mě byl první jez (Bílý Mlýn Vyšší Brod), protože jsem nevěděla, do čeho jdu a co mě čeká. Nejlepší byl asi tzv. Smrťák.

Murphyho vodácké zákony

- 1) Ať hledáš, co hledáš, je to vždy na dně lodního pytle.
- 2) Stav vody v řece je přímo úměrný technickému stavu lodí.
- 3) Nálepky, označující obsah konzerv, se samovolně oloupají.
- 4) Zapomeneš-li si pláštěnku, celou plavbu bude lejt jak z jezu.
- 5) Zapomeneš-li si opalovací krém, celou plavbu bude pražit jak na Sahare.
- 6) Nezapomeneš-li si nic, utopíš lodní pytel.
- 7) Nenakoupíš-li do zásoby chleba, nebude k mání v obchodech ani ve vodáckých hospodách.
- 8) Nakoupíš-li do zásoby chleba, rozmočíš jej.
- 9) Když pečlivě nepřivážeš bagáž, uděláš se.
- 10) Když bagáž pečlivě přivážeš, příští jez budeš přenášet.
- 11) Mokrě oblečení, sluncem neuschne. Pomůžeš-li si ohněm, oblečení shoř.
- 12) Fotoaparát na lodi je k ničemu - buď máš plně práce nebo dojdou baterie... nebo platí bod 1

ČERVEN 2014

ALL in 1

PŘÍŠTÍ ČÍSLO VYJDE V ZÁŘÍ 2014